

Sparen als een centenkwestie

Aan de spaarzin van mijn familie begon ik onlangs sterk te twijfelen. Dat komt door het legen van een keramisch spaarvarken dat ik maakte op 16-jarige leeftijd in een pottenbakcursus. Na het overlijden van mijn moeder in 2003 kwam het ding bij mij terug. De inhoud zat muurvast, vanwege een dwars geklemde munt voor de opening. Onlangs heb ik met een fruitmesje en engelengeduld die munt kunnen verschuiven en kantelen. Dat was een uur durende klus en de tweede en derde cent volgden al even moeilijk. Geleidelijk aan kwam er ruimte om de gespaarde inhoud eruit te werken. En wat bleek? De inhoud van de spaarpot bestond uit 513 guldencenten en één dubbeltje.

LUCIE NIJLAND

Wie centen spaart...

Koninginnedag 2009 bezocht ik op een van de vele Utrechtse vrijmarkten de uitstalling van een zeer jeugdige ondernemer. Uitstalling is eigenlijk nog te veel eer voor het kleedje met allerhande afgedankte tweedehands goederen. Van allerlei zaken die hij op grootmoeders zolder had bijeengeraapt, had de jongen 'kunst' gemaakt en vandaag zou hij die

verkopen. Gespitst op numisraria (de term waarmee in het verleden numismatische rariteiten werden aangeduid) stuitte ik op twee 'wandtegeltjes' met een numismatische lading. Het waren kleine lijstjes met daarin een gulden-cent en een opvoedende spreuk. De eerste luidde: 'Geef geen <cent> uit voor gij het hebt'. De andere luidde: 'Die centen spaart, wordt guldens rijk'... ■

JANJAAP LUIJT

